

דיע שאחד מיעדיו העיקריים של שר אוצר הצרפתי, ואלרי גיסקארדיאסטן, ביקרו ביוגוסלביה, היה "לקבל מידע פי המרשל טיטו על פגישתו עם גולדמן".

דמונד הקריש לכך כותרת מיוחדת: "שר-החוץ היוגוסלבי, המבקר במערב-ירופה, הסתמך בהכרזה פומבית על "מח" השלום בישראל", שהוא גורם חשוב מצב הנוכחי.

יוזמת חסן, כאילו זה לא הספיק די למלא את כושרה-התעלה של אבא אבן, ייסו מסרב בעקשנות להיפגש עימו, הרי

איש "ברינקס" מזווין צירות כדי להרוג —

מלחמת ויאנאם עוזרת לשודדים.
 הם חזרו, למקום שממנו יצאו, כשבכליהם 330 אלף ל"י. למזלם הטוב, היתה מכונית הברינקס שהגיעה אותו בוקר לסניף הדואר ברמת-השרון, לא אחת מ-11 המכוניות המשווריינות שמפעילה החברה ברחבי הארץ, אלא מכונית ויליס מסחרית רגילה, שעל חלונתיה סורגים. היה זה בעיקבות קיל-קולה של המכונית המשווריינות.

בריקס סובלת כיום ממחסור במכוניות משוריינות, לאחר שהומנתן של ארבע מכוניות נוספות מארצות-הברית מתעכבת. בעיקבות מלחמת ויאנאם הואט ייצורן של מכוניות משוריינות אלו.

אליאב ממתין לשודדים. לדעת אליאב, בוצע השוד הנוכחי עליי אותם מיקצוענים שביצעו גם את השוד הגדול בסניף תנובה בתל-אביב. הוא גם מאמין שאין זו הפגישה האחרונה בינם לבין אנשיו, ויש לצפות לפגישה נוספת.

את המקום והזמן של אותה פגישה נוספת יקבעו השודדים. אך את תוצאת הפגישה מנסה אליאב להכריע לטובתו: הוא אסר המשך העברת כספים במכונית יות לא משוריינות, תיגבר את צוותות

אלהו סדון בבית-חולים — לחיות בשביל הרפתקה

המכוניות, עומד לספק לאנשיו עוזי במקום אקדחים, והחשוב מכל — הוציא הוראה מפורשות: "לירות עלימנת להרוג."

דרכי-ארם

זעזוע-מוח

לחופר הזהב

השבוע עשה אליהו סדון, האיש העומד בראש מחפשי מטמון המיליונים בטייבה, הפסקה קלה במירוץ אל הזהב הניכסף. היתה זו הפסקה מאונס, לאחר שהקונסטה בה נסע התנגשה בפולקסווגן. סדון, שישב ליד הנהג, נפצע קלות, ביקש להמשיך בדרכו מיד לאחר שנהבש בדיקה נוספת גילתה כי הוא סובל גם מזעזוע מוח, ורופאי בית-החולים תלישומוח החליטו להשאירו ביתמים.

10 מטר חול עד הזהב. סדון לצר-הרוח ניסה להתמרד, נכנע לבסוף חלית הרופאים. מטמון המיליונים נראה לו כה קרוב, שחבל לו על כל רגע. "נשאת רק שעות ברות עד חשיפת הזהב", גילה השבוע לכתב העולם הזה. "אחרי שהוצאנו מהבאר טונות של אבנים, הגיעו זה שקבר שם את המטמון לפני 52 שנה, סיפר לנו שהוא הורה להיליו לשפוך על ארגוני הזהב חול בגובה עשרה מטר."

העיקר הרפתקה. מה יעשה עם הכסף, כשימצאו, אם ימצאו? "אצלי זה לא בשביל הכסף", אומר הגבר שבמלחמת-השיחרור הקים קודת-ישוב חדשה בשם אוריהודה, על שם חברו היונה פיינגולד שנפל בקרבות. "אני עושה את זה בשביל ההרפתקה. אני אוהב הרפתקאות."

אולם הרפתקאותו הנוכחית, אם תעלה יפה, תכניס לו משהו יותר מסיפוק. לפי החישוב יעלה בחלקו בלבד חצי מיליון ל"י. סדון אינו מתרשם. "ב-1951 הייתי חייב במכולת 53 ל"י", מספר הוא, "ולא היה לי לשלם. היום יש לי קרוב למיליון ל"י. מהבאר יבוא עוד חצי מיליון? תפאזל, שיבוא."

מאחורי הקלעים של הפרשה

תמונות עירום אלה משנות ה-50, עמדו להיות מוצגות בבית-המשפט כהוכחה ל

מה שראה

יצחק רפאל

בפיאריס

משפט הדיבה המסעיר ביותר של עשר השנים האחרונות הגיע לשיאו. העדויות שהושמעו מעל דוכן העדים בבית-משפט השלום בתל-אביב, שם התבררה תביעת הדיבה שהגיש ח"כ המפד"ל ד"ר יצחק רפאל נגד כתבת הארץ סילבי קשת, נעשו יותר ויותר פיקנטיות. ודווקא אז, כשהתעניינות הציבור במשפט היתה בשיאה, באה ההפתעה הגדולה. שני הצדדים הודיעו בשבוע שעבר לשלושת השופטים שניהלו את המשפט, כי הגיעו ביניהם להסכם-פשרה והם מבקשים לסגור את התיק תוך התנצלות הודית, שלאיש מהם לא היתה כוונה לפגוע אישית בחברו. היתה זו החלטה מפתיעה. מה גרם לה?

לא פטריצ'יז!

גם תמונת עירום זה, בה נראות שתי חשפניות בפולי ברזר בתחילת שנות ה-50, נועדה להיות מוצג בבית המשפט. רפאל, שרצה להימנע מחקירה על תמונות אלה, הנידף לסי את המשפט בפשרה.